

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๓๗/๒๕๖๒

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นางสาวยุวดี ขวณวัฒนา ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีนครสุราษฎร์ธานี เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก่ไชระจับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์อยู่อาคารเลขที่ ๑๒๔/๘๐ หมู่บ้านโดมอนด์เฮาส์ ๒ หมู่ที่ ๑ ถนนวัดโพธิ์ -
บางใหญ่ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ที่ สฎ ๕๒๐๑๐/๒๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์หามาตรการในการป้องกันเสียงดังจากการเลี้ยงสุนัข
เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๒ แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้
สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผ่านช่องทางระบบจดหมาย
อิเล็กทรอนิกส์ของศูนย์รับข้อร้องเรียนและข้อชมเชยของกรมอนามัย สำนักเลขานุการกรม กรมอนามัย
ซึ่งตามคำอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้ลงลายมือชื่อแต่อย่างใด คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ได้มีหนังสือที่ สธ ๐๔๔๕.๐๕/๒๐๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงผู้อุทธรณ์ให้จัดทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือ
พร้อมลงลายมือชื่อ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยืนยันการใช้สิทธิอุทธรณ์ ตามหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒
ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณี
และหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ซึ่งครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒
โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๔๔๕.๐๕/๒๐๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒
แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยืนยัน
การใช้สิทธิอุทธรณ์ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ๒. มีหนังสือที่ สธ ๐๔๔๕.๐๕/๒๐๕๕ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม
๒๕๖๒ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีให้แก่ไชระจับ

เหตุรำคาญ ...

เหตุรำคาญ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ สฎ ๕๒๐๑๐/๒๑๖๙ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ชี้แจงแก้ คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐๕๔ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย ตรวจสอบ ข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้แก่โรงเรียนเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๑.๐๕/๑๕๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ รายงาน ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการเลี้ยงสุนัขของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุอัน อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๒๑ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๒ พบว่า ผู้อุทธรณ์อยู่บ้านเลขที่ ๑๒๔/๘๐ หมู่บ้านโดมอนด์เฮาส์ ๒ หมู่ที่ ๑ ถนนวัดโพธิ์ - บางใหญ่ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นบ้านทาวนเฮาส์ ๒ ชั้น ผู้อุทธรณ์เลี้ยงสุนัขมีจำนวน ๑ ตัว เป็นพันธุ์บางแก้วผสมกับชิสุ สุนัขดังกล่าวมีเสียงเห่าที่ดัง และโดยลักษณะ ของสุนัขแล้วจะเห่าตลอดเวลา ประกอบกับประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงจำนวน ๕ ราย (ไม่รวมผู้ร้องเรียน) ให้ข้อมูลสรุปว่า ไม่ได้รับความเดือดร้อน จำนวน ๓ ราย เนื่องจากเพิงย้ายมาอยู่ได้ประมาณ ๒ เดือน และตอนกลางวันก็ออกไปทำงาน ไม่ได้อยู่บ้าน บ้านติดกระโจมอาจทำให้ได้ยินเสียงเพียงเล็กน้อย ส่วนอีก จำนวน ๒ ราย ให้ข้อมูลสรุปว่า ได้รับความเดือดร้อน เรื่องสุนัขส่งเสียงดังตลอดเวลา ขณะที่ผู้อุทธรณ์พาสุนัข ออกมาเดินเล่นในหมู่บ้านกลัวสุนัขมากัด เพราะท่าทางสุนัขตัวนั้นดุ เคยเดินสวนกันจะเห่าเสียงดังมาก กลัวจะมากัด เด็ก ๆ ประกอบกับ ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่า ได้มีการปรับเปลี่ยนการเลี้ยงหลายอย่างโดยนำสุนัขมาเลี้ยงในบ้าน ซึ่งเป็นวิธีการป้องกันและแก้ปัญหาที่ดีที่สุดแล้ว แต่ไม่สามารถนำสุนัขขังไว้ในบ้านได้ตลอดเวลา เนื่องจากมารดา มีปัญหาด้านสุขภาพ หากมีอาการกำเริบต้องนำสุนัขไปผูกไว้หน้าบ้านเป็นครั้งคราว และยอมรับว่าสุนัขมีหลุดไป บ้านหลังอื่นบ้าง ผู้อุทธรณ์พยายามรีบไปตามกลับทันทีที่รู้ทุกครั้ง ประกอบกับศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช ให้ความเห็นว่า สถานที่เลี้ยงสุนัขเป็นทาวนเฮาส์ เมื่อสุนัขเห่าจะได้รับความเดือดร้อนมากกว่า ลักษณะบ้านในลักษณะอื่น เนื่องจากกำแพงติดกัน รั้วข้างบ้านผู้ร้องเรียนไม่ได้กันปิดทึบเหมือนฝั่งของ ร้านเบเกอรี่ มาตรการที่ผู้อุทธรณ์เสนอดำเนินการแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ หากสุนัขเห่าเสียงดัง จะนำเข้าไป เลี้ยงในบ้าน ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้ที่อยู่บ้านตลอดเวลาเป็นผู้สูงอายุที่มี ปัญหาลักษณะสุขภาพ ไม่สามารถจัดการสุนัขได้อย่างรวดเร็ว ไม่สามารถจับสุนัขได้เมื่อสุนัขได้ออกวิ่งหรือสลับ และกรณีนำสุนัขเข้าไปเลี้ยงในบ้านตลอด ๒๔ ชั่วโมง ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างชัดเจนว่าจะจัดการได้ จึงเห็นว่าไม่สามารถทำได้จริง จึงพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะเลี้ยงสุนัขเพียงหนึ่งตัว ซึ่งเป็นพันธุ์ บางแก้วผสมชิสุ มีพฤติกรรมเห่าเมื่อมีสิ่งเร้า เช่น มีบุคคลเดินผ่านหน้าอาคารที่พักอาศัย ที่มีลักษณะเปิดโล่ง ประกอบกับสถานที่เลี้ยงสุนัขเป็นทาวนเฮาส์ ซึ่งมีลักษณะ รูปแบบ โดยใช้พื้นที่กั้นระหว่างบ้านเป็นกำแพง เดียวกัน และไม่ปรากฏว่า มีมาตรการป้องกันเสียงสุนัขเห่าที่ดี จึงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การเลี้ยงสุนัขของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็น เหตุรำคาญจริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ สฎ ๕๒๐๑๐/๒๙ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ผู้อุทธรณ์หามาตรการในการป้องกันเสียงดังจากการเลี้ยงสุนัข เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้อยู่อาศัย บริเวณใกล้เคียง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้ว ...

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการเลี้ยงสุนัขของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ สฎ ๕๒๐๑๐/๒๙ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ผู้อุทธรณ์หามาตรการในการป้องกันเสียงดังจากการเลี้ยงสุนัข เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ขอให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ สฎ ๕๒๐๑๐/๒๙ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๒ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อมีการพิจารณาในประเด็นอุทธรณ์แล้วจึงไม่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องพิจารณาคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าว

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ สฎ ๕๒๐๑๐/๒๙ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๒

(นางพรรณพิมล วิปุลากร)

อธิบดีกรมอนามัย

ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

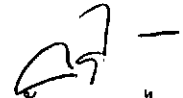
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

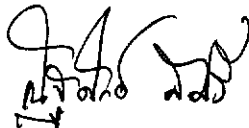
(นายบุญฤกษ์ ปิ่นประสงค์)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นางสาวณัฐอาภา อุไรกุล)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

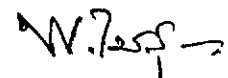
(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายเทพสิทธิ์ รักไตรรงค์)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

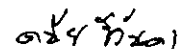
(นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบุญ)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายดนัย อีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

